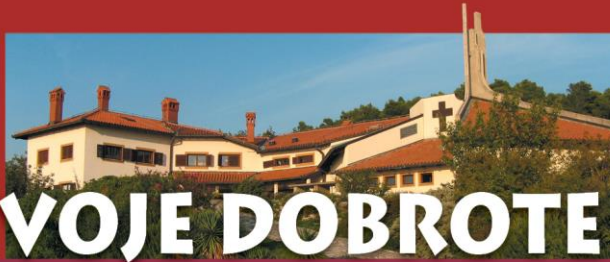

LETNIK XXIV, Marec 2018

TVOJE DOBROTE

POST: ČAS ZBRANOSTI TER SREČANJA Z BOGOM, S SEBOJ IN Z BLIŽNJIMI

Cerkev kot mati in učiteljica nam, skupaj z včasih grenkim zdravilom, v tem postnem času ponuja sladko sredstvo molitve, miloščine in posta.

*Več časa posvetimo **molitvi** in omogočimo svojemu srcu, da odkrije skrivne laži, s katerimi varamo sami sebe, in končno začnimo iskati tolažbo v Bogu. On je naš Oče in želi, da živimo.*

*Dajanje **miloščine** nas osvobaja pohlepnosti ter nam pomaga odkriti, da je drugi naš brat ali sestra, saj to, kar imamo, ni nikoli samo naše. O, kako si želim, da bi v naših vsakodnevnih odnosih v bratu ali sestri, ki prosi pomoč, slišali klic božje Previdnosti, saj je vsako dejanje miloščine priložnost sodelovanja z Bogom v skrbi za njegove otroke. In če se danes On poslužuje mene, da bi pomagal bratu, kako ne bo jutri poskrbel za moje potrebe, On, ki ga v velikodušnosti nihče ne prekaša?*

*In končno, **post** odvzame moč našemu nasilju, nas razoroži ter nam daje pomembno priložnost za rast. Po eni strani nam omogoča okušati, kar občutijo tisti, ki jim res manjka najbolj potrebno ter prenašajo vsakodnevno lakoto, po drugi strani pa izraža stanje našega duha, lačnega dobrote in žejnega Božjega življenja. Post nas prebudi, naredi nas bolj pozorne do Boga in do bližnjega ter razvname voljo za pokorščino Bogu, ki edini nasiti našo lakoto.*

PAPEŽ FRANČIŠEK O SVETI MAŠI (3)

Slava

»Prejšnjo sredo smo razložili kesanje, ki nam pomaga odreči se domišljavosti in stopiti pred Boga takšni, kakršni v resnici smo, z zavestjo, da smo grešniki, in v upanju, da nam je odpuščeno. Ravno iz srečanja med človeško bedo in božjim usmiljenjem črpa moč hvaležnost, izražena v 'slavi'. Kot je zapisano v Rimskem misalu, 'slava' je 'prastara in častitljiva hvalnica, s katero Cerkev, zbrana v Svetem Duhu, slavi in prosi Boga Očeta in Jagnje'. Začetek te hvalnice je pesem angelov ob Jezusovem rojstvu v Betlehemu, radostno oznanilo objetosti med nebom in zemljo. Ta pesem vključuje tudi nas, ki smo zbrani v molitvi: 'Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje.'

Glavna prošnja

Po slavi oziroma kadar je ni, takoj po kesanju, molitev dobi posebno obliko prošnje, ki se imenuje glavna prošnja. Po njej je izražen značaj svetega opravila, ki se razlikuje glede na dan in čas v letu. S povabilom 'Molimo', duhovnik ljudstvo povabi, naj se skupaj z njim zaustavi v trenutku tišine ter se zaveda, da stoji pred Bogom, vsak v svojem srcu pa se lahko spomni svojih osebnih namenov, s katerimi se udeležuje maše. Duhovnik pravi 'Molimo', zatem je trenutek tišine in vsak pomisli na stvari, ki jih potrebuje, ki jih želi prositi v molitvi.

Trenutek tišine

Tišina ne pomeni samo odsotnosti besed, ampak pripraviti se na poslušanje drugih glasov: glasu našega srca, predvsem pa glasu Svetega Duha. Pri bogoslužju je narava svete tišine odvisna od trenutka, ki ji je namenjen. Pri skupnem kesanju in po povabilu k molitvi, pomaga k zbranosti; po branju beril ali po pridigi je poziv h kratkemu premišljevanju o tistem, kar se je slišalo; po obhajilu spodbuja notranje slavljenje in molitev.

Pred glavno prošnjo torej tišina pomaga, da se poglobimo vase in razmislimo, zakaj smo tu. Zato je tudi pomembno prisluhniti našemu duhu, da bi ga zatem lahko odprli Gospodu. Morda so za nami dnevi napora, veselja, bolečine in to želimo povedati Gospodu, klicati njegovo pomoč, prositi ga, naj nam je blizu; morda imamo bolne družinske člane in prijatelje ali pa ti preživljajo težke preizkušnje; morda želimo izročiti Bogu usodo

Cerkve in sveta. In ravno temu je namenjena kratka tišina preden duhovnik, ki sprejme namene vsakega in v imenu vseh Bogu na glas izreče skupno molitev, kar je ravno glavna prošnja vseh posameznih namenov. S tem se zatem zaključi začetni obred maše. Vsem duhovnikom priporočam, naj spoštujejo ta trenutek tišine in naj ne hitijo. Brez te tišine tvegamo, da se zanemari zbranost duše.

Kristus je tisti, ki moli

Duhovnik moli glavno prošnjo z razprostrtimi rokami. To je molitvena drža, ki so jo kristjani prevzeli že v prvih stoletjih, da bi posnemali Kristusa z razprtimi rokami na lesu križa, kakor lahko vidimo na poslikavah v rimskih katakombah. Tako je Kristus tisti, ki moli. V Križanem prepoznamo Duhovnika, ki daruje Bogu všečno daritev.

Bogoslužje naj bo naša šola molitve

V rimskem obredu so molitve zgoščene, a bogate s pomenom. O njih lahko veliko premišljujemo. Vračati se k premišljevanju besedil tudi izven maše nam lahko pomaga naučiti se, kako se obrniti na Boga, kaj ga prositi, katere besede uporabiti. Naj bogoslužje za vse nas postane prava šola molitve.

(Papež Frančišek v katehezi med splošno avdienco na Trgu sv. Petra, 10.1.2018)

Vsak od nas si želi nekoč postati velik. Na kakšen način, je večini prikrito. Rad bi vam odkril pot, ki jo le malokdo pozna. Prva šola prave duhovne veličine je namreč tiha samota!

Ljuba tišina je mati velikih najresnejših razmišljanj. Njeno sveto domovanje je tiha samota, tam, kjer posvetni vrvež utihne, tam, kjer človeško srce svobodno bije brez vezi čutne omame, tam se dvigne duh nad čas in njegova znamenja. Samo tako je mogoče z vprašujočim pogledom brezstrastno presoditi ničevost vsega človeškega početja: zaničevati laž in pregreho ter se učiti najvišje spoštovati resnico in krepost. Nepri-stranskemu vsevidnemu očesu se odkrije ničevost vsega minljivega, samo k večnosti so obrnjene tihe želje, človeška duša, dovzetna za usodo sveta, hrepeni samo po tem, kar je zgoraj.

Noben trenutek ni primernejši za odkrivanje trenutkov tišine, kot prav postni čas, dnevi odmaknjivosti, odrekanja in pobožnega razmišljanja.

Zato se v tem postnem času povzdignimo nad vsakdanji vrvež, nad predsodke dneva, nad meje časa, da bi motrili bogato vsebino znamenj, jih prepoznali in raziskali in po tem urejali svoje vedenje, ki naj bo naravnano na skrivnost velike noči.

*Povzeto po: Anton Martin Slomšek,
Znamenja časa*

**Karitas vabi k zbiranju starega papirja v kontejner ob igrišču.
Pomagali bomo otrokom v misijonih v Ugandi v Afriki.**

KRIŽEV POT

V postnem času nam pri premišljevanju daru Jezusovega odrešenja pomaga pobožnost križevega pota.

Molimo ga vsak **petek ob 18.30** in vsako **nedeljo ob 15.00** v župnijski cerkvi.

ZAKRAMENT SPRAVE

Spovednik od drugod bo med nami na **5. postno nedeljo**, to je **18. marca** med sveto mašo pri Sv. Bridi in v Ankaranu. Poslužimo se možnosti za srečanje z Jezusom Odrešenikom!

V predzvonju cerkve že nekaj časa čakajo trije **zvonovi**, posvečeni Mariji Pomočnici, sv. Nikolaju in sv. Janezu Bosku. Priporočamo se za darove na TRR ali osebno, da bi mogli čimprej postaviti še zvonik.

Obudimo molitev **Angel Gospodov**, ki nas spominja velike skrivnosti našega odrešenja, Marijinega velikodušnega odgovora in Božjega povabila k sodelovanju tudi nam.

Svete maše ob nedeljah in praznikih:

8.00 - Sv. Brida; 9.30 – Ankaran; 11.00 – Valdoltra

Svete maše med tednom:

19.00 v župnijski cerkvi

17.00 v kapeli Valdoltra (torek in petek) *ni v juliju in avgustu*

Spovedovanje: **Vsak dan je možnost pol ure pred sv. mašo**

Telefon: **05 652 12 12; 041 243 278** – župnik Franc Šenk SDB
Elektronska pošta: **zupnija.ankaran@rkc.si**
Spletna stran župnije: **ankaran.donbosko.si**
Transakcijski račun: **IBAN SI56 0432 1000 3318 296, BIC KBMASI2X**